

[Socialministeren.]

Side, og fordi den var rettet til mig og ikke til min ærede Kollega Justitsministeren. Henvendelsen lød saaledes — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse de faa Linier, det drejer sig om, det staar Sp. 180 —:

„Vi havde ventet, at et Ministerium, hvoraf den højtærede Socialminister er Medlem, vilde have bebudet Fremsættelsen af et Forslag om en ny Presselov. Den nuværende er fra Midten af forrige Aarhundrede, og jeg tror, at den højtærede Socialminister og jeg kan blive enige om, at den paa mange Omraader er forældet, og da der, saa vidt jeg ved, er et Par Udvalg, der arbejder med dette Spørgsmaal, som den højtærede Socialminister jo ikke er helt uinteresset i, kunde man maaske haabe, at den højtærede Minister kunde have den Indflydelse paa den højtærede Justitsminister, at Lovforslag herom vilde fremkomme.“

Jeg sagde, at jeg blev forbavset over denne Henvendelse. Man vil maaske dertil svare, at der er i og for sig ikke noget mærkeligt i, at en daglig Læser af „Nationaltidende“ som det ærede Medlem ønsker en ny Presselov; men jeg undrer mig alligevel, fordi jeg aldrig fra andre konservative Rigsdagsmænd end det ærede Medlem Hr. Fraenkel har hørt Ønske om nogen ny Presselov. Hvad specielt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller angaar, forekommer det mig, at han det Par Gange, hvor jeg i hans Nærværelse, i forsigtige og maadeholdne Udtryk som altid, har peget paa den farlige Udvikling, Pressen var inde i, straks som en anden Pladshund er faret mig i Benene, endog uden virkelig Foranledning, som i Studenterforeningen forleden; men mit Syn paa denne Udviklings farlige Sider har altsaa alligevel i Mellemtiden overbevist ham, og det kan jeg jo kun hilse med den yderste Glæde og Tak. Men jeg kender i øvrigt ikke til noget, endsiige til et Par, Udvalg, der skulde arbejde med dette Spørgsmaal.

Efter hvad jeg troede, er der sket følgende: Efter Fremsættelsen af Straffelovforslaget i 1924 og foranlediget bl. a. ved Straffelovkommissionens Udtalelser i Betænkningen nedsatte jeg som Justits-

minister et mindre Udvalg med nuværende Professor Krabbe som Formand til at revidere Presseloven, og dette Udvalg afgav formentlig i 1926 en Betænkning, der dog ikke lagde nogen Hovedparcel til Tænkningens Rige. Da jeg ikke fandt, at dette Forslag var tilfredsstillende, prøvede jeg efter forskellige Forhandlinger at forbedre det paa forskellig Vis, men denne paa-skønnelsesværdige Syssel fik ingen velsignelsesrige Følger paa Grund af det utaknemmelige Folketings Holdning overfor Regeringen i Efteraaret 1926, og siden har jeg ikke hørt eller set noget til noget Udvalg eller Forslag vedrørende Presse-loven.

Idet jeg i øvrigt om en saadan Revision i Øjeblikket blot vil sige, at det konservative Folkeparti ikke hos mig nu eller senere vil kunne forvente nogen som helst Tilslutning til reaktionære Foranstaltninger saasom en eller anden Form for Censur eller anden Indskrænkning i Pressefriheden, men kun tør vente sig, at jeg interesserer mig for det Ansvar, der bør følge enhver Frihed . . . (Fraenkel: Det er ogsaa nok!) . . . Tak — og som nu i Realiteten er en Fiktion, idet Pressefriheden er blevet til Pressediktatur . . . (Fraenkel: Rigtigt, rigtigt!) . . . saaledes at den, der vil forsvare sin Ære eller sit gode Navn og Rygte, praktisk taget, i hvert Fald hvis han er en offentlig Person, er retsløs . . . (Fraenkel: Hør, udmærket!) . . . og kun vil blive yderligere latterliggjort — det vil jeg dog sige til det ærede Medlem Hr. Fraenkel —, hvis han prøver paa at forsvare sig, saa skal jeg i Anledning af det ærede Medlems Henvendelse svare følgende:

Skønt jeg som Socialminister har begge Hænderne fulde og maa opgive at beskæftige mig med Ting, der ligger mig nærmere og mere paa Hjerte end en ny Presselov, er det ikke umuligt, at jeg kunde tænke mig at henlede min ærede Kollega Justitsministerens Opmærksomhed paa denne Diskussion og paa de udførte Forarbejder til en ny Presselov, hvis en saadan Henleden i øvrigt er nødvendig, men jeg vilde rigtignok gerne forinden have to Spørgsmaal besvaret af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: 1) Taler det ærede Medlem paa hele det konservative Folkepartis Vegne eller kun paa det ærede Medlem Hr. Fraen-